ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ

ବନାମ

ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 22, 1991

[ମଦନ ମୋହନ ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939: ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ି ଅନୁମତି- ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ- ଭୁର୍କୁଣ୍ଡା-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗ- ରାଞ୍ଚି- ଚାଇବାସା ମାର୍ଗର ଏକ ଅଂଶ- ଧାରା 68-D(3) ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ଜାତୀୟକୃତ ମାର୍ଗ- ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଟି ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଧାରା 2(28-A)- 'ମାର୍ଗ' ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା- ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି 7 ଟି ମାର୍ଗକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ତା 1.4.1960 ରିଖର ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା- କେବଳ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 7 ରେ ରାଞ୍ଚି- ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ ଦର୍ଶାଇ ବ୍ୟବହୃତ ବନ୍ଧନୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶବ୍ଦ 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା'- 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା- ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲ୍ସ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସେବା ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଉ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଛି କି ।

ବିହାରର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ପତ୍ରାତୁ-ପିଠୋରିଆ-କାଙ୍କେ-ରାଞ୍ଚି-ଚକ୍ରଧରପୁର ଦେଇ ଭୁର୍ଖୁଣ୍ଡା-ଚାଇବାସା ନାମକ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର କିଛି ଅଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଞ୍ଚି ଚାଇବାସା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା 1.4.1960 ର ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ, କୌଣସି ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦାବି କରି ଏହାର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କାରଣ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗଟି ସ୍ୱୟଂ ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗ ଥିବାରୁ କୌଣସି ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଲୋଚିତ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ । ଅଧିକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗ କେବଳ ସିଧାସଳଖ ସେବା ପାଇଁ ସୀମିତ ଭାବେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ନିଗମର ଆବେଦନ ଏବଂ ତା'ପରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ ଆବେଦନ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ ଆସିଛି । ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭଲ୍ସ ମାମଲାରେ 'ମାର୍ଗ' ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାକୁ ପରିଭାଷିତ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ ଯାତ୍ରା ମାର୍ଗ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଜାତୀୟକରଣ ପରେ ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ଏହାର ଯାନଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 7 ରେ ଥିବା 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ବନ୍ଧନୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ତୁଳନା କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସାର ମୋଟ ମାର୍ଗ, କୌଣସି ଅଂଶ ନ ଛାଡ଼ି, ଏହାର ନାମ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରି ଜାତୀୟକରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗ ଏକ ସିଧା ଏବଂ ସଳଖ ଯାତ୍ରା ମାର୍ଗ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଦୁଇଟି ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ରହଣି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଉଦ୍ୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସେବା ପ୍ରଦାନପୂର୍ବକ ଏକ ଯାନ ଅତିକ୍ରମ କରିବ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା IV ଅଧ୍ୟାୟ-A ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ।

ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମାରୱାଡ଼ି ମୋଟର ସେବା ମାମଲାରେ ଦେଇଥିବା 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଯଦି ବୈଧ ରଖାଯିବ, ତେବେ ଏହା ଜାତୀୟକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ, କାରଣ ସେହି ଘଟଣାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାତୀୟକରଣ ମାର୍ଗରେ କିଛି କିଲୋମିଟର ଯୋଗ କରି କିମ୍ବା ସେଥିରୁ ବାଦ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ରହଣି ସ୍ଥାନକୁ ଆରମ୍ଭର ଏକ ବିନ୍ଦୁ, କିମ୍ବା ଶେଷର ଏକ ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ଏକ ଅଣ-ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ରଖିପାରିବେ ଏବଂ ନିଜକୁ 'କରିଡର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ' ନାମକ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ମାନିବାକୁ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ, ଯେଉଁ ରୀତିକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି ।

ମେସର୍ସ ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସର୍ଭିସ୍ ବନାମ ଛୋଟାନାଗପୁର ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **ଏଆଇଆର 1973 ପାଟନା (ଖଣ୍ଡ. 60) 273, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲ୍ସ ବସ ସର୍ଭିସ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1985] (ସପ୍ଲି.) 3 ଏସସିଆର 661, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3693/1982

ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 4087/1981 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 29.1.1982 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରଣଜିତ କୁମାର ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ତରଫା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ପୁଞ୍ଛି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଟି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4087/1981 ରେ ପାରିତ ତା 29.01.1982 ରିଖ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ରିଟ ଆବେଦନକୁ *ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ* ହିଁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଟେ । ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପତ୍ରାତୁ-ପିଥୋରିଆ-କାଙ୍କେ-ରାଞ୍ଚି-ଚକ୍ରଧରପୁର ଦେଇ ଭୁର୍କୁଣ୍ଡା-ଚାଇବାସା ନାମକ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର କିଛି ଅଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ତା 1-4-1960 ରିଖର ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆମନ୍ତ୍ରଣର ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ, ନିଗମ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରି ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗ ଅଟେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ । ତା 23 ଏବଂ 24 ଜାନୁୟାରୀ 1979 ରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବୈଠକରେ ନିଗମର ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିକ୍ରମଣ ହେଉଥିବା ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା ପାଇଁ ସୀମିତ ଭାବେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଭୁର୍କୁଣ୍ଡା-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଉପରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ଏଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ବିହାରର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ମତର ସମର୍ଥନରେ *ମେସର୍ସ ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସେବା* ବନାମ *ଛୋଟାନାଗପୁର ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* ଏଆଇଆର 1973 ପାଟନା (ଖଣ୍ଡ 60) 273 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉପରେ ଭରସା ରଖିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏଠାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିହାରର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ରିଟ ଆବେଦନକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯିବାକୁ କାରଣ ଦେଇ ସୀମିତ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତା 1-4-1960 ରିଖର ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା, ଯେଉଁଠାରେ-ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ ଏକ ଜାତୀୟକୃତ ମାର୍ଗ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଆବେଦନକାରୀ-ନିଗମର ନିଜସ୍ୱ ପରିକଳ୍ପନା ଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-C ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ 13-1-1960 ରେ ବିହାର ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନା ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-D(2) ଅଧୀନରେ କିଛି ସଂଶୋଧନ ସହିତ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ତା 1 ଏପ୍ରିଲ

1960 ରିଖରେ ବିହାର ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-D(3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯୋଜନାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ନିମ୍ନରେ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ ହୋଇଛି:

> "ବିହାର ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ନିମ୍ନରେ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ଚାଳନା ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରିବ, କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଲେ ଯେଉଁମାନେ, ନିମ୍ନରେ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ତାରିଖରେ, ସେହି ମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ୟମାନ ଅନୁମତି ସମାପ୍ତ ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି:

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	**ସେବାର ପ୍ରକୃତି**	**ମାର୍ଗର ନାମ**	**ସେବାର ନାମ**	**କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେବା ଚଳାଯିବ**
1.	ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ି	ରାଞ୍ଚି-ମୁରୀ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ସମସ୍ତ ସେବା	1 ଏପ୍ରିଲ, 1961
2.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ହଜାରିବାଗ ରାଞ୍ଚି କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ପୁନରାବୃତ୍ତି	1 ଏପ୍ରିଲ, 1960
3.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ବାର୍ହି-ବାଗୋଦାର-ଡୁମରି-ଗୋବିନ୍ଦପୁର କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ପୁନରାବୃତ୍ତି
4.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ଗିରିଡିହ-ଡୁମରି କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ପୁନରାବୃତ୍ତି
5.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ଗିରିଡିହ-ଜମୁଆ-କେଦାରମା କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ପୁନରାବୃତ୍ତି	1 ଏପ୍ରିଲ, 1961
6.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ଜାମୁଆ-ଚାକାଇ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ପୁନରାବୃତ୍ତି
7.	ପୁନରାବୃତ୍ତି	ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା)	ପୁନରାବୃତ୍ତି	1 ଏପ୍ରିଲ, 1960

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 7 ର ପ୍ରବେଶରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ମାର୍ଗର ନାମ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ଅଟେ ଏବଂ କେବଳ ଏହି ପ୍ରବେଶରେ 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ବନ୍ଧନୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । *ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସେବା* ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ), ତତ୍କାଳୀନ ରିଟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ହଜାରିବାଗ-ହଜାରିବାଗ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଏକ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଏହାର

ନବୀକରଣକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ହଜାରିବାଗ-ବାଗୋଦାର ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗକୁ ଅଧିକ୍ରମଣ କରିବ, ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗ ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରବେଶରେ 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦକୁ ପରିଭାଷିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ରିଟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ହଜାରିବାଗ-ବାଗୋଦାର ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ହଜାରିବାଗ-ବାଗୋଦାର ମାର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅଧିକ୍ରମଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ଛୋଟ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନାରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିଗମ ଏହି ତର୍କକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ତର୍କ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ଘରୋଇ ଚାଳକଙ୍କୁ ମାର୍ଗର କୌଣସି ଅଂଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେ ଏକ ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ଛୋଟ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ, ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନ୍ୟାୟିକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ବିହାର ସରକାର ପରିବହନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦର ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିଭାଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପରିବହନ ସେବା ପାଇଁ ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ଏବଂ ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ଛୋଟ ମାର୍ଗରେ ଅଧିକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ ଏହିକି ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ଯୋଜନା 1960 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ହଜାରିବାଗ-ବାଗୋଦାର ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ତତ୍କାଳୀନ ରିଟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହଜାରିବାଗ-ହଜାରିବାଗ ମାର୍ଗ ଉପରେ ମାର୍ଗ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:

> ସଠିକ ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ ହଜାରିବାଗ-ବାଗୋଦାର ମାର୍ଗରେ ସିଧାସଳଖ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଇଟି ରହଣି ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଇଟି ରହଣି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ରହଣି ସ୍ଥାନ ଥିଲା କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ରହଣି ସ୍ଥାନଯୁକ୍ତ ଏହି ମାର୍ଗ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଘରୋଇ ଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ।"

ଉକ୍ତ ଅନୁପାତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଗମର ଆପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜିତ କୁମାରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାର ସୁବିଧା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଯେହେତୁ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହିକି ଯେ *ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସେବା* ମାମଲାରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ (ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଉ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କି? *ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲସ ବସ ସେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1985] (ସପ୍ଲି.) 3 ଏସସିଆର 661 ।

ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲ୍ସ ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ), ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ 4-A ଅଧୀନରେ ଏହି ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଥିବା ଜଣେ ଘରୋଇ ଚାଳକ, ଯାହାର ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ ସହିତ ଏକ ସାଧାରଣ ଅଧିକ୍ରମଣ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ଯଦି ସେ ମାର୍ଗର ଅଧିକ୍ରମଣ ଅଂଶରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରକୃତରେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯୋଜନାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ସଠିକ ଉତ୍ତର ପାଇବ । 2 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1970 ରେ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2(28A) ରେ ପରିଭାଷିତ କରିବାକୁ 'ମାର୍ଗ' ଶବ୍ଦଟିକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଯାତ୍ରା ମାର୍ଗ ଯାହା ରାଜପଥକୁ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଯାହା ଏକ ରହଣି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ରହଣି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୋଟର ଯାନ ଦ୍ୱାରା ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇପାରିବ' । ଏହାର ଏପରି ପରିଭାଷିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ମାର୍ଗ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିଭାଷିତ କରୁଥିବା ଧାରା 2 (28A) ର ଉପକ୍ରମ *କେଲାନି ଭ୍ୟାଲି ମୋଟର* ଟ୍ରାଞ୍ଜିଟ୍ *କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼* ବନାମ *କଲମ୍ବୋ ରତ୍ନପୁରା ଓମ୍ନିବସ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼*, [1946] ଏ.ସି. 338 ରେ ପ୍ରିଭି ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା 'ମାର୍ଗ' ଏବଂ 'ରାଜପଥ' ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପାର୍ଥକ୍ୟର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ନୀଳକଣ୍ଠ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ବିହାର ରାଜ୍ୟ*, [1962] ସପ୍ଲି. 1 SCR 728 ରେ ଆପାତତଃ ସ୍ୱୀକୃତି ଉପରେ ଉପୁଜିଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏକ "ରାଜପଥ" କହିଲେ ଏକ ଭୌତିକ ମାର୍ଗ ଅଟେ ଯାହା ଦେଇ ଏକ ସର୍ବଭାରତୀୟ ବସ ଚାଲିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଏକ "ମାର୍ଗ" ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ରହଣି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରହଣି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ପଥର ଏକ ସତ୍ତାହୀନ ଧାରଣା ବୋଲି ମନେ ହୁଏ, ଏବଂ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଥିବା ରାଜପଥରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ରହଣି ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ରହଣି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ବିକଳ୍ପ ରାସ୍ତା ଥାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହା ମାର୍ଗକୁ କୌଣସି ରାଜପଥ ସହ ସମାନ କରେ ନାହିଁ ।' ମାର୍ଗର ବର୍ତ୍ତମାନର ସଂଜ୍ଞା ଏହାକୁ ଏକ ସତ୍ତାହୀନ ଧାରଣା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ଭୌତିକ ବାସ୍ତବତାରେ ପରିଣତ କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଯାତାୟାତ କରାଯିବା ରାଜପଥଠାରୁ ଭିନ୍ନ କରେ ନାହିଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଅବଲୋକନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗକୁ ଯାତ୍ରା ମାର୍ଗ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଜାତୀୟକରଣ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅନୁବନ୍ଧନକୁ ଏହାର ଯାନ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 7 ରେ ଥିବା ବନ୍ଧନୀମଧ୍ୟସ୍ଥ 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ତୁଳନାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସାର ମୋଟ ମାର୍ଗ, କୌଣସି ଅଂଶ ନ ଛାଡ଼ି, ଏହାର ନାମ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରି ଜାତୀୟକରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଞ୍ଚି-ଚାଇବାସା ମାର୍ଗ ହେଉଛି ଏକ ସିଧା ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ଯାତ୍ରା ମାର୍ଗ ଯାହାକୁ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଉଦ୍ୟୋଗର ଏକ ଯାନ ଅତିକ୍ରମ

କରିବ । କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧ୍ୟାୟ IV-A ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିରାଶ କରିବ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । *ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲର* ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା:

> "ଏହା ସର୍ବଜନବିଦିତ ଯେ ତଥାକଥିତ 'କରିଡର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ' ର ଛଦ୍ମତାରେ ଦୀର୍ଘତର ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅନୁମତି ଯାହା କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗକୁ କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗର 'ଅଧିକ୍ରମଣ' ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ପ୍ରାୟତଃ ସେତେ ଅପବ୍ୟବହାର ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଧୀନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ । ଅନେକ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ରହଣି ସ୍ଥାନ ଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ରହଣି ସ୍ଥାନଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଗାଡ଼ିକୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଆବେଦନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତଥାକଥିତ 'କରିଡର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ' ଅଧୀନରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଅନୁମତି ପାଇବା ଏବଂ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ କୌଶଳ କିମ୍ବା ଉପାୟ ଅଟେ । ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଉଦ୍ୟୋଗ ତଥା ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ଯୋଜନାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।"

ଯଦି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ *ମାରୱାଡ଼ି ମୋଟର ସେବା* ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ପ୍ରଦତ୍ତ 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେବା' ଶବ୍ଦର ପରିଭାଷା ବୈଧ ରହିବ, ତେବେ ଏହା ଜାତୀୟକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବ, କାରଣ ସେହି ଘଟଣାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାତୀୟକରଣ ମାର୍ଗରେ କିଛି କିଲୋମିଟର ଯୋଡ଼ି କିମ୍ବା ସେଥିରୁ ବାଦ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏକ ଅଣ-ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ରହଣି ସ୍ଥାନକୁ ଏକ ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ରଖିପାରିବେ ଏବଂ 'କରିଡର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ' ନାମକ ଶୃଙ୍ଖଳା ମାନିବାକୁ ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ଯେଉଁ ନୀତି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିନ୍ଦିତ ହୋଇଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ମତଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମ୍ଭର ମତ ଏହିକି ଯେ *ମାରୱାରୀ ମୋଟର ସେବାର* ମାମଲା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) *ଆଦର୍ଶ ଟ୍ରାଭେଲଙ୍କ* ମାମଲା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ନୀତିକୁ ବିରୋଧ କରୁଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ସୁତରାଂ ସୀମିତ ରଖିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଉ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପେ ନୁହେଁ । ସେହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚୁଛୁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ରିଟ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଖାରଜ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପୁନଃ ପ୍ରେରଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ବିନା କୌଣସି ଆଦେଶରେ । ଯେହେତୁ କୌଣସି ବିରୋଧ ନଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ପରିବହନ ସୁବିଧାର ହଠାତ୍ ବ୍ୟାଘାତକୁ ଏଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମତିପତ୍ରରେ ଯାନବାହନ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଅବଶ୍ୟ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମତିପତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ତଥା ବୈଧ ଥିବ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଆଉ ନୁହେଁ । ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣମାନଙ୍କ ଅସୁବିଧାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଆହୁରି ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଖୋଲା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଆବେଦନକାରୀ ନିଗମ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପୂର୍ବକ ସେହି ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇପାରିବ ।

ଆର.ଏନ.ଜେ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ